

Oponentský posudek

Pod vedením mgr. T. Klinky napsala Martina Chvojková diplomovou práci na tema *Exploitation de la presse française à des fins pédagogiques*.

Diplomantka si ve své práci uložila za cíl pojednat o využití francouzských periodik jako tzv. „autentického materiálu“ pro výuku francouzštiny.

Struktura práce je rigorosně vědecká: vychází od nejobecnějších teorií „autentických materiálů“, jejich členění, jejich účelnosti, následně se dostává k samotným periodikům, jakožto příkladu psaných autentických materiálů, s jejich formálními a žánrovými náležitostmi, aby uzavřela první – teoretickou – část své dichotomické práce pojednáním o četbě obecně, jejich funkčních typech a pedagogickodidaktických náležitostech. V druhé – praktické – části přistupuje diplomantka ke konkrétnímu návrhu systému pedagogických a pracovních listů užitečných obecně k analýze a komentáři libovolného textu z periodik.

Kromě výše nastíněné rigorosní vědecké struktury bychom mezi pozitivními aspekty práce vyjmenovali rovněž faktograficky ucelený a detailně zpracovaný teoretický aparát vnitřní i vnější strukturace periodik a žánrové a jiné typologii jednotlivých zejména textových segmentů periodika tvořících. Touž měrou bychom chtěli vyzdvihnout krásný jazyk, v němž je práce sepsána.

Mezi kritisovatelnými aspekty práce musíme poukázat na tři takové hlavní rysy. Tak nejprve je to jistá silná disproportionnost teoretické části: z vědeckého teoretického pohledu by byla teoretická část obsahově v pořádku, byl-li však titul diplomové práce zvolen tak, jak stojí psán, zdá se nám spíše neúměrné vyhradit v rámci 44-stránkové teoretické části periodikum pouhých 13 stran (ze zbytku počítáme 20 stran obecné teorie „autentických materiálů“ apod. a dále pak dalších 11 stran o četbě obecně a o jejích didaktických metodách). Druhou velkou výtkou by byla naprostá absence jakéhokoliv komentáře stran původu pedagogických a pracovních listů praktické části. Jedinou narážku na ně, kteou nalézáme, je „on a préparé“, kde nám „on“ příliš vysvětlení k autorství nepřinese. Tímto se ztrácí strukturální (konceptuální zůstává nepopíratelná) souvislost obou částí diptychu. Drobnou výtkou na závěr by bylo i série morfologických a ortografických chyb v rámci textu.

Práci ovšem doporučuji k ohajobě.

V Praze, dne 26. 5. 2009